

Órmezői **Morus Szent**
Tamás Egyesület

Morus Tamás Napja - június 22.

A kiadvány anyagának megírásában az Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület tagjai vettek részt, a hosszabb szövegrészek szerzőit a kiadványban feltüntetjük. A képeket az egyesület tagjainak és támogatóink amatőr felvételeiből és válogattuk – köszönet érte.

Szerkesztette Makrainé Tóth Rita.

Külön köszönetet mondunk Veréb Lászlónak, aki a Morus Napon készült hangfelvételt és a taggyűlés jegyzőkönyvét legépelte.

A kiadvány megjelenését Újbuda Önkormányzata támogatta.

Felelős Kiadó: Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület

Budapest, 2013. december

20 ÉVES A MORUS - KÖSZÖNTŐ

Egyesületünk hivatalos cégbírósági bejegyzése 1993. július 23-án történt meg, így a szervezet születésnapját ehhez a naphoz kötjük. A 20 éves folyamatos munka, az egyre látványosabb jelenlét sok embert ért el, akár a tagokra, akár a rendezvények fellépőire gondolunk, vagy a célcsoportunk sok száz, olykor névtelenül maradó tagjait próbálnánk számba venni. Vajon ők hogy látják, mit jelent nekik a Morus 20 éves tevékenysége Őrmezőn? Kíváncsiságunkat megpróbáltuk kielégíteni, felkérő leveleket küldtünk számos előadónknak, együttműködő szervezetek vezetőinek, volt alapítóinknak és elnökeinknek, megkérdeztük őket, nekik mit jelent a Morus 20 éve. Az alábbiakban mazsolázunk a megtisztelő válaszokból (ábécé sorrendben).

Bartus Ilona, a csíkszeredai Márton Áron Nőegylet elnöke (2005. óta testvérszervezetünk):

Tisztelt Morusos testvéreink!

Szép élményeink közt őrizzük a veletek töltött csodálatos napokat. Örömmel olvasunk rólatok, a Morus Szent Tamás egyesületről, tevékenységéről.

Gratulálunk a 20. születésnapra, nagyra becsüljük tevékenységeteket. Isten áldjon érte!

Az idén a mi egyeletünk, a csíkszeredai Márton Áron Nőegylet-Oltáregylet is egyfajta módon jubilált. 10 éve hogy Ft. Darvas Kozma József atya gyámkodása alatt asszonytársaimmal folytatjuk elődeink jó kezdeményezését. Azért egyfajta jubileum, mert a fennmaradt dokumentum tanúsítja, hogy a csíkszeredai nők 1898-ban Majláth püspök óhajára, a megalakult Gyulafehérvári Oltáregylet mintájára, elsőként szervezték meg még abban az évben a helyi Oltáregyletet. Joggal tekintjük kései utódoknak magunkat, mert a mi célunk is az, hogy 'ahol kell, ott segítsünk'. Igyekszünk hűségesnek lenni Istenhez, az egyházhoz, emberségesen élni a mindennapi élet valóságában.

Ebben előttünk áll a boldogemlékű Márton Áron püspök. Az idén is, akár tavaly, tevékenységünknek Áron püspök úr szavai adták a mottót:

'Nekünk szerepünk van ebben a világban... Halvány hóvirágok vagyunk, de a téli faggal küzdve mégis a tavaszt jelezzük...Arra vagyunk hivatva, hogy hitünkkel visszahozzuk Istent a világba.' – segítségét kérjük, hogy élete példája adjon erőt a mindennapok küzdelméhez, Istenhez való hűségünkhöz.

Őszinte tisztelettel

Bartus Ilona

Csíkszereda, 2013. augusztus 29.

dr. Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, a 2003. évi Morus Nap vendégelőadója:

Szettek politikusa, politikusok szentje

Évek óta válságtól szenved Európa, amelyet legtöbbször csak a gazdaság elégtelenségével magyaráznak. Aki mélyebben akarja látni az okokat, annak szellemtörténeti kutatásokat is kell kezdenie. Morus Szent Tamás a maga korában helytállásával példát mutatott és a ma élőknek is irányt tud

adni. A válság ugyanis a távolban gyökerezik. Kezdődött ez a reneszánsz és reformáció korával, amikor az egyháztól távolodott el Európa. Morus Szent Tamás is ennek lett az áldozata, mert hűséges volt a katolikus egyházhoz és erkölcsi rendjéhez. A francia forradalom tovább radikalizálta a szekularizálódást, Jézus Krisztusnak mondtak búcsút. Akkoron az egyik feszület alá odaírták: Jézus a tegnapi Urunk. A XX. század nagy ideológiai válsága ennek következménye, ahogy Bibó István 'Az európai társadalom fejlődésének értelme' című tanulmányában írta: a francia forradalom két salakterméke a bolsevizmus és a náciizmus. Ezt megelőzőleg azonban Nietzsche kiáltotta világra: 'Isten meghalt, mi öltük meg Őt.' A hit nélküli ember az etikának nem tudott megokolást adni. Nagyszerűen foglalja össze József Attila Két hexameter című két sora: 'Miért legyek én tisztességes? Kiterítenek úgyis!/Miért ne legyek tisztességes! Kiterítenek úgyis.' Az erkölcsnélküliség magával hozta az értékválságot. Már nem az elvégzett munka, a befektetett tudás adta a jólétet, hanem jókor kellett lenni jó helyen. Innét már csak egy lépés a gazdasági válság, a pénz uralma, a munka és az emberi élet felett. Így ami nem hoz hasznot, annak nincs is értéke. Az abortusz egyik oka, hogy a születendő gyerek megnehezítené az életet. Az eutanáziáé pedig az öreggel csak gond van, nem hajt hasznot.

Ebből a válságból nem lehet kijutni, csak gyökeres orvoslással. Vissza kell térni a hithez, amelynek fontosságát különösen a Hit Éve is indokolja, és amelynek gyakorlati tettekre váltója Morus Szent Tamás volt. Annyira hitvallóvá vált, hogy vértanú lett. Mai közéleti embereknek, de az egyszerű embereknek is azt tanítja, hogy a legfőbb érték mellett, az Isten országa mellett kitartani a legmaradandóbb politikai tett.

dr. Béres József, a Béres Gyógyszergyár Zrt. elnöke és Béres Klára, a Béres Alapítvány kuratóriumának elnöke, a 2011. évi Morus Nap vendéglőadó:

Sok számos esztendőket vígan elérhess!

A 20 éves Órmezői Morus Szent Tamás Egyesület köszöntése

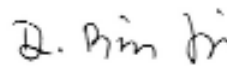
Míntha csak tegnap lett volna, pedig már két év is eltelt azóta, hogy kedves kolleganónk, Makrai Rita közvetítésével, meghívást kaptunk az Órmezői Morus Szent Tamás Egyesületbe. A névadó ünnepére voltunk hivatalosak 2011. június 24-én, a tízedik Morus Napra. Az ember általában örömmel megy oda, ahol szívesen látják, hívő emberekként pedig különös örömet jelentett számunkra tekintést nyerni egy olyan aktív közösség életébe, mely keresztény értékrend szellemében munkálkodik – ahogy ők mondják magukról – Órmező életének megszépítéséért. Kultúrát, hitet őrizve. Sokan voltak aznap, sok jó arcú, kedves, szeretőszívű ember. Fontos dolgokról esett szó: családról, egészségről, hagyományainkról, a közösség megtartó erejéről. Komoly témák – vidám hangulatban. Szép délután volt, ahol élmény volt a szó, felemelő a közös éneklés.

Hát, igen, a közösség... A mai, kiüresedő, egyre önzőbbé, és ezzel párhuzamosan, egyre magányosabbá váló világban, meghitt sziget, vagy talán még helyesebb úgy fogalmazni, védőbástya egy ilyen csapat. Egy közösség, ahol érték a kultúra, élő a szeretet, igaz az együttérzés és fontos a másik ember. A Béres Egészség Hungarikum Programunkban sokat foglalkoztunk a közösség szerepével. A kutatási eredmények egyértelműen azt támasztják alá, hogy az emberek lelki, de testi egészségében is nagy szerep jut a közösséghez tartozásnak. Egyszerűen fogalmazva: aki közösségben él, az egészségesebb. A „modern” társadalomban az emberek milliói élnek magányosan, s miközben a multimédia befolyásával világpolgárok leszünk, elveszítjük identitásunkat. Egy ilyen világban létkérdésé válik tartozni valahová. A közösségeknek megtartó erejük van. Ilyen megtartó erőt képvisel az Órmezői Morus Szent Tamás Egyesület. Éppen húsz év óta. (Érdekességként megemlítem: a Béres karitatív munkáját végző Béres Alapítvány is húsz éves az idén. Éljenek a húszévesek!)

Az egykori alapítók nyilvánvalóan meggyőződésből választották az egyesületnek a Morus Szent Tamás nevet, jól tudták, nem kis feladatot vállal magára, aki a hit védelmezőjének nevét viseli. Húsz év hosszú idő. Sok közösség feloszlik, elsorvad ennyi idő alatt. Csak nagy elszánás, fáradhatatlan kitartás és csakis valódi kohézió tarthatja meg a kitűzött célok szerinti működést. Az órmezői közösség él! Melegét éreztük mi is – köszönjük. (Reméljük, erejét magunk is növeltük.)

Mit is kívánhatnánk mást a húsz éves jubileum kapcsán? További húsz éveket! A Jóisten éltesse az Órmezői Morus Szent Tamás Egyesületet még számos boldog éven át!

Szeretettel, tisztelettel:

Dr. Béres József
Béres Gyógyszergyár, elnök

Béres Klára
Béres Alapítvány, elnök

Brückner Ákos Előd atya, O. Cist, a Budai Ciszterci Szent Imre Plébánia plébánosa hosszú évekig:

Az Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület 20. évfordulójára

Elfogult szeretettel, kétszeresen érint az Egyesület hálás, boldog ünneplése. Köszönöm, hogy részt vehetek benne, hiszen nem csak Szent Imre-s korszakomban, hanem azóta is nagy áldásnak tartom Morus Szent Tamás életpéldáját, közbenjárását, valamint a róla elnevezett Egyesület létét és munkásságát.

Azt hiszem, mi magyarok szívesen rokonszenvezünk a kiváló államférfi és bátor vértanú Morus Szent Tamással, hiszen Ő is igen sokra becsülte a Mátyás idején még egyszer fellobbant Magyarország jelentőségét, és fájdalommal óvta a török véstől. Gondolom, Őrmezőn is sokan megnézték a róla szóló drámai filmet és olvasták R. Bolt: *Kinek se nap, se szél* című hallatlanul szellemes drámáját. Csodálhatjuk bölcsességét, józanságát, mert minden szava, tette egyszerre volt kifogástalanul hiteles, és ugyankor minden hirtelenkedés elkerülésével egészen józan és következetes. Néhány éve a romjaiban is nagyszerű angliai ciszterci monostorokat látogatva szíven ütött a szerencsétlen VIII. Henrik pusztító kultúrforradalmának rombolása, a szerzeteseket is irtó féltékenysége. Ugyanakkor, mint a Tower, bástyaként magasodik fölénk igazi vezéregyéniségként Morus Szent Tamás élet-szentsége, elvhűsége. Megtudhatjuk tőle – többek között – az őt minden áron kiszabadítani akaró feleségének adott válaszából, hogy a még talán 20 évig tartó házasság boldogságáért nem adjuk fel a mindörökké szóló örökkévalóságot, amely a szentek közösségében úgyis összefogja a szeretetben összetartozókat.

Jellemző hogy ilyen példaképet választott magának az Őrmezői Krisztus szerető Közösség. Ugyanis a hirtelen felhúzott panelházak dzsungelében ez az egyesület valóban távlatokat ad azoknak, akik vállalják munkáját, és nemes példakép mindazoknak, akik mernek tudomást szerezni róla. Ma nem lehet alkalmasabban felmutatni és felkínálni az egyház felelősségérzését és szeretetét a lakóházakban összezsúfolt, az elidegenedés veszélyének kitett honfitársaink felé, mint azzal, hogy Krisztusban egymásra figyelő közösséget alkotunk közöttük, mint az élet szigetét, mint az élnitűdés jó példáját. Többször odalátogatva a Morus Szent Tamás Egyesület rangos ünnepeire csak hálát tudok adni a Vezetőkért, Szervezőkért, Résztvevőkért, Vendégekért, és Isten bőséges szent áldását szeretném kérni a továbbiakra is.”

dr. Hubai József, alapító tag:

Morus vagy nem Morus

Kívülálló leggyakoribb kérdése felém úgy szólt/szól: miért Morus Szent Tamást választottuk Egyesületünk névadójának? Mi köze volt Morus Tamásnak Őrmezőhöz? Vagy hiányosak a helytörténeti ismereteik, én mint történész is, tárjam fel számukra? S ekkor meglepődnek, mert semmi összefüggés nincs a hely és a személy között. Ezt követően felteszik a kérdést, miért nem választottunk a magyar szentek közül, hiszen a világegyház történetében – lakossághoz viszonyítva – Magyarország a legtöbb szentet adta az Égnek (ld. Kocsi György teológus tanulmányait). Ebből több is méltó lehetett volna Egyesületünk és Őrmezőnk jelének? Például Szt. Gellért püspök. De az alapító tagok akkor erről alig akartak vitatkozni. Mással voltak elfoglalva a Szent Gellért Plébánia kistermében. Mit cselekedjünk majd a leendő közösségünkben, hogy a közel tízezer lélekszámú Őrmezőn beinduljon egy egymásra figyelő/szolgáló Egyület?

Abban mindannyiunk teljesen egyet értett, hogy Egyház nélkül ez nem megy.

Az alapítás óráiban (munkanap 18.00–22.00 óráig) a fő teendők az Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület Alapszabályára (továbbiakban: ÖMSzTE) fókuszálódtak.

A jelenlévő civilek (+Kemenes Gábor káplán) és informátoraik legnagyobb gondja az volt, hogy ilyen szervezet Alapító okiratának szerkesztését, és tartalmát egyikünk sem ismerte, illetve valószínű nem volt még Budapesten sem. Legtöbbet Matolcsy Károly építészmérnök tudott az általános Együletalapítás milyenségéről. Ő ugyanis a kerületben pár hónappal korábban, csapatával létrehozta az első Katolikus Óvodát egyesületi formában. Mi azonban nem erre jöttünk össze, de „sorvezetőnek” használhattuk a korábban elfogadott, és a Fővárosi Bíróság által nyilvántartásba vett egyesületi okmányt.

Órákon keresztül vitatkoztunk arról, hogy mi legyen az ÖMSzTE célja, feladata, fő célja, tevékenységei, stb. Akkor hagytuk abba a gyözködést, amikor a legfáradtabb közülünk a székében elaludt. De az ÖMSzTE Alapszabályzata akkora már elkészült. Ezt követően meg sem vártuk a nyilvántartásba vételt, megkezdtük a legfontosabbat, az Őrmezei Közösségi Házban tartandó misékhez a terem berendezését, lelki- és tárgyi feltételek biztosítását. Ebben sok segítséget kaptunk az akkori nagy templompépítőnkől, dr. Krichenbaum József plébánostól...

Előrettekintés a következő 10 évre

1. A fiatalok, fiatal kisgyermekes családok bevonás az ÖMSzTE egyesületbe. Esetleg Ifjúsági Tagozat létrehozása. Vagy segíteni egy önálló új egyesület létrehozását, részben a betelepült új „lakótelepi” ifjúságból.
2. 23 évvel a rendszerváltás után mérlegre tenni: van-e érett civil társadalom Őrmezőn? Kifejlődött-e már annyira, hogy egyenlő partnere lehet az Önkormányzatnak? Mit tegyünk ezért? Kellően ötletesek vagyunk-e a civil kezdeményezésekben alulról, és befogadók a kívülről/felülről jövő Civil Öszszefogásokban?
3. Civil munkánkban szükséges, hogy a szakkérdések is fokozatosan előtérbe kerüljenek. Gondolok itt a jogra, közgazdaságra, pénzügyre, pályázati írásra, kommunikációs tevékenységekre, stb.”

Kovács Jenő, korábbi elnökünk, 2004–2005:

O'sváth Pista barátom vitt el magával egy alkalommal az Egyesület ülésére.

Azt gondoltam, hogy ez is egy egyesület a sok közül. Azonban kellemesen csalódtam, mert komoly célkitűzéseket ismertem meg, és tapasztaltam azt az akaratot, mellyel mindezeket megvalósítani törekedtek.

Lassan én is bekapcsolódtam abba a munkába, melyet ez a közösség folytatott. Igyekeztem átvenni azt a szociális és közösségi szellemet, amely itt Órmezőn kialakult. Az ember rájött, hogy saját nagynak hitt problémáin kívül mennyien küszködnek sokkal nagyobb gondokkal, mennyien vágnak egy jó szóra, arra, hogy ne legyenek egyedül. Örülnek annak, ha bekapcsolódhatnak a közösség életébe, egymás segítségén kívül a közös beszélgetésekbe és szórakozásba.

Örülök, hogy pár évig együtt dolgozhattunk, s továbbra is szeretném tartani a kapcsolatot az emberekkel és a közösséggel. Nekem ezt adta a Morus Szent Tamás Egyesület.

További jó, eredményes munkát kívánva üdvözlettel...”

Németh Ildikó és Szabó Szilárd, a martonvásári Százszorszép Táncegyüttes és a tordasi Pillikék Táncegyüttes művészeti vezetői, akinek tanítványai hosszú ideje a Morus rendezvényeinek fellépői:

Az Órmezői Morus Szent Tamás Egyesület 20. éves évfordulójára

Németh Ildikó és Szabó Szilárd néptáncos foglalkozó táncművészek, pedagógusok vagyunk. Az 1970-es években induló, az UNESCO által elismert táncmozgalom hatására kezdtünk el foglalkozni saját néphagyományainkkal. Az akkori forrongó, újszerű felfogás, hangzásvilág megfogott bennünket, s a mai napig elkísér munkánkban. Legfőbb célunk, a néptánc anyanyelvünként való tanítása, gyűjtése, népszerűsítése.

A Morus Szent Tamás Egyesülethez is valószínű ily módon kapcsolódtunk, megkeresésükre boldogan mondtunk igent, hiszen a humanista tanító Szent Tamás szellemisége nekünk is példa. Ismeretes, hogy dalai népdalként maradtak fenn.

Az általunk több mint negyed százada vezetett martonvásári Százszorszép Táncegyüttes és a tordasi Pillikék gyermek néptáncsoport táncosai, tanítványaink is többször vettek részt az egyesület ünnepein, közvetítették a magyar kultúrát.

Szeretettel gratulálunk a húsz éves jubileum alkalmából!

Tordas, 2013-09-11.”

Schäffer Erzsébet író, a 2012. évi Morus Nap vendégelőadója:

Nincs egyedül...

Elsőre a türelem lepett meg. Nem jött össze a találkozás abban az évben, amikor szeretnék volna...? Makrai Rita a Morus Szent Tamás Egyesület nevében, pontosan, ahogy megígérte, jelentkezett egy év múlva.

Aztán a gondosság. Ahogy előkészítették a találkozást. A pontos, szeretetelli gondoskodás, ami megelőzött minden fontoskodást és negédeséget. Az volt, ami, az ember tudhatta, biztonságban van, számíthat segítségre bármilyen elakadás esetén.

És ott, a helyszínen az odaadó figyelem. Ami persze nagyjából minden előadáson jelen van, de itt valahogy tapintható volt egyfajta alázat, az összetartozásnak, az együtt-gondolkodásnak, az odaadásnak valami finom burka. Ami egybefogta a hallgatóságot és az estét. Az azonos pillanatban megszületett csöndek a fel-felcsapó nevetések, a könnyek és a mosolyok is a közösségnek ezt a láthatatlan együtt-létezését jelezték.

És a végén a „süteményes” kis beszélgetések... Arról, hogy aki itt van, aki ide tartozik, az mind-mind egy olyan közösség része, ami megtart és kapaszkodót ad, hitet ad vagy segít azt megtartani...

Hogy akik itt vannak, nincsenek egyedül. A megsütött és elhozott sütemények, az elhangzott mondatok, az ellesett kis párbeszéd: „Hogy van a fiad?” „Az unokád már meggyógyult?” „Jöttök jövő pénteken...?” – mind, mind arról üzent, hogy aki itt van, az nincs egyedül...

Sem hétköznapi értelemben, sem messzebbre, az életen túlra tekintve – nincs egyedül.”

A FENTIEKBEN MEGFOGALMAZOTT LÉLEKEMELŐ SOROKAT KÖSZÖNJÜK ÍRÓINKNAK.

HANGVERSENYEINKRŐL

Az egyesülettel együtt a Weinerrel közös hangversenyeink is 20 évensé váltak, és hűséges műsorszervezőnk, szakmai vezetőnk és a fellépők egy részének tanára, Héra András tanár úr, a Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola zongora tanszakának vezetője is velünk maradt mindvégig. Már eddig is sok tehetséges fiatalal és remekül előadott műsorszámmal találkoztunk – az évek során megközelítettük a 60-70 koncertet – de amit az idén hallottunk, az minden képzeletet felülmúlt. A három idei koncert közül a középsőt – június 1. – a nálunk valamikor debütált, azóta fényes karriert befutott művészek fellépésével kívántuk igazi jubileumi koncertté emelni, és hosszú időre emlékezetessé tenni.

„Mi lett belőle?” címmel hirdettük, és hála Héra tanár úrnak, kimagasló egyéniségeket tudunk megnyerni az ügynek. Íme a műsor:

1. Vivaldi: C-dúr versenymű két trombitára
Boldoczki Gábor – trombitaművész / Koczur Szabolcs – egyetemi hallgató
2. Franz Strauss: c-moll kürtverseny
Szőke Zoltán – kürtművész
3. Haydn: C-dúr gordonkaverseny I. tétel
Miski Anett – egyetemi hallgató
4. D. Scarlatti: A-dúr szonáta K. 208.
Giuliani: Rossiniana Nr. 5. Op. 123.
Seres Borbála – gitárművész
5. Rachmaninov: Corelli-variációk
Baráth András – zongoraművész
6. Enescu: Legenda
Boldoczki Gábor – trombitaművész

Zongorán közreműködtek: Szabó Teréz zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, Csontos Ferencné Bauer Zsuzsa és Zentai Katalin a Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola tanárai.

Nehéz dolga van a szerkesztőnek, hiszen szövegben ebből a műsorból és a hatásból szinte semmit sem lehet érzékeltetni. A számokat külön-külön is fergeteges taps fogadta, a végén pedig szűnni nem akaró vastaps szólította vissza és ismét vissza a fellépőket, különösen Boldoczki Gábort, aki ráadást adott: A boldogságomat szeretném megosztani veletek...

Az est bevezetőjét a Príma Primissima díjas intézmény igazgató asszonya, Mészáros Lászlóné mondta, a zárszót pedig a Morus elnöke, aki röviden emlékeztetett a daliás időkre, többek közt arra a korszakra, amikor a hangversenyeknek még az Őrmezei Közösségi Ház adott otthont, s emiatt a legnagyobb problémát az jelentette, hogy egy jól hangolt zongorát időről időre át kellett szállítani a nagyterembe. Megköszönte András kimagasló munkáját, s felkérte a következő 20 évre is. András a tőle igen ismerős szerénységgel a közönséget is méltatta, kirtartásukat, érdeklődésüket megköszönte.

Az esemény után megszorodtak a bejegyzések a facebook oldalunkon is, maga András ezt írta: „Köszönöm és köszönjük mindannyian, akik részt vettünk a Morus-koncerteken, a morusosok szeretetét, érdeklődését. Továbbra is szeretnénk örömet szerezni, minél több szép zenét megmutatni, ápolni zenei hagyományainkat, értékeinket és persze a Weiner hírnevét is.”

Később sokan állították meg őt is, minket is az utcán, emlékezve a szép hangversenyre.

A jubileumi rendezvény mellett a teljesség kedvéért mindenképp szót kell ejtenünk a tavaszi (március 23.) és az őszi (november 23.) koncertekről is, amelyeken a konzi jelenlegi növendékei léptek föl. Jól látható a szerzők széles skálájából, hogy milyen műgonddal készültek a programok, s mekkora tudás húzódik meg ezen események mögött: Bachtól Schumannon, Mendelssohnon át Albinoniig, Donizettiig, beemelve egy kis Vivaldit, Scarlatti, Debussy, Prokofjevét, s nem kihagyva a kevésbé ismerteket, mint Popper, Leif Kayser, Fürstenau, Filas, Szemjonov, Lalo és Ibért.

Az ifjú művészek méltán megérdemlik, hogy név szerint is megemlítsük őket: Balla Noémi, Korbuly

Kata, Molnár Berta Blahunka Flóra, Almási Veronika és Felföldi Olivér gordonkások, Héra Krisztina, Kepes Iván és Kulcsár Kristóf zongoristák, Kozelka Noémi, Horváth Tamara fuvola, Hajdú Eszter harmonika, Rozsnyói Judit hegedű, Szabó Dániel, Dajka Martin, Kunkli László trombita, Takács Ferenc és Vancsik Dorina-szaxofon.

A MAGYAR KÖLTÉSZEK NAPJA 2013. ÁPRILIS 11.

József Attila születésnapját az idén is emlékeztetéssel tettük Őrmezőn. A Költők Parkja elnevezés Zelk Zoltán, Kálnoky László és Kormos István mellett kimondatlanul egy újabb Őrmezei költőt is magának tudhat. Kalász Márton 80 éves Őrmezei költőnk az idén lett Kossuth-díjas. A hivatalos ünnepség során Diploma Honoratus díszoklevelet kapott Dr. Hoffmann Tamás polgármester úrtól.

A 2013. évi Újbudai Versmondó Maraton ismét a hivatalos koszorúzást követően kezdődött, s már bátran mondhatjuk, hagyományosan estig, a teljes sötétség beálltáig, sőt még azon is túl tartott. Úgy tűnik, a szép idő is a hagyományos kellékek közé került.

A program szerkezete nem változott, a lakótelep valamennyi oktatási intézménye képviseltette magát, három óvoda, az általános iskola szinte minden osztálya, a Kossuth Lajos Gyermekotthon lakói, a Weiner diákjai a fiatalok közül. Sok-sok nyugdíjas és dolgozó felnőtt, civilek és távolabbról is érkező fiatalok a délutáni órákban jöttek, visszatérők és újak, amatőr színészek és fiatal költők saját versekkel, többen zenei kísérettel, mint például Szigeti Sugár Éva, aki ütőgardonnal kísérte saját előadását. A záróblokk ismét Engelbrecht Lászlóé volt, a feldolgozott életút pedig Petőfi Sándoré.

A délután folyamán emlékeztünk meg korábbi lelkes versmondó tagtársunkról, O'sváth Istvánról egyik kedvenc versével (Wass Albert: Üzenet haza).

A lelkes szervezők meleg teával és emléklappal honorálta a fellépőket. Ez a jól sikerült nap ismét bizonyította: van létjogosultsága a kultúrának egy lakótelep hétköznapijaiban is, csak kitartóan kell szervezni, és láthatóvá kell tenni.

Köszönjük az Őrmezői Közösségi Háznak a technikai segítséget, az Őrmező Gyógyszertárnak az áramot, s minden fellépőnek a lelkes részvételét.

A MŰSORRÓL KÉSZÜLT RÖVID ÖSSZEFOGLALÓT MOST IS LÁTHATTUK AZ ŰJBUDA TV MŰSORÁN.

MORUS NAP 2013. június 21.

Az idei a 12. Morus Nap volt, a tucatodik, amely az egyesület fennállásának 20. évfordulója alkalmából különleges jelentőséggel bír. Már a januári taggyűlésen is napirendi pont volt, hogyan ünnepeljük az idén a nagy évfordulót. Folytassuk-e a hagyományt, hogy egy kiemelt vendéget hívunk, s köré építjük az estet, vagy ezúttal csak magunkkal foglalkozunk? S ha igen, akkor hogyan? Külön munkacsoportot is létrehoztunk, hogy megtervezze a programot. Végül úgy döntöttünk, ezt az alkalmat egy közös ünneplésnek szánjuk mindazokkal, akik az elmúlt 20 évben ilyen-olyan alkalmakkor együtt voltak velünk, fölléptek a rendezvényeinken, vagy más módon váltak fontossá számunkra. A meghívottak listája hosszú volt, átölelt a korábbi neves díszvendégektől kezdve a helyi intézmények vezetőin, munkatársain keresztül a támogató és alapító civilekig mindenkit, táncosainkat, zenészeinket, tagjainkat, s aki csak valaha a Morus közelébe került.

Tagtársunk Szalánczy Gabriella vállalta, hogy az évek során felhalmozott képeinkből egy áttekinthető diavetítést készít, s ezzel indítjuk az estet. A tartalmasra sikeredett vetítés segítségével fölidéztük az utunk jelentősebb állomásait. Bár terveztük, de sajnos naptáregyeztetési problémák miatt nem tudtak eljönni a blockflótes és néptáncos partnereink, így beszélgetésre kerekedett a program következő része. Megszokott társ-házigazdánk Forgács Alajos plébános úr – aki ugyancsak sok éve vezeti a Kelenföldi Szent Gellért plébániát, ahová Őrmező is tartozik, s ahonnan a vasárnapi szentmiséinket celebráló lelkészek átjárnak hozzánk – szép szavakkal emlékezett meg Morus Tamásról. Talán furcsának tűnhet, hogy ennyi év után még mindig a névadónkról beszélünk, de a helyzet az, hogy sok ismeretterjesztő előadást kaptunk Morusról a kezdeti időkben, majd egyre többször vezettük úgy a programokat, hogy más emelkedett témák is teret kapjanak. Így aztán éppen alkalmas, hogy a 20. évben visszakanyarodjunk a kezdetekhez:

„Volt nekünk egy elnökünk, aki már nincs közöttünk, az Úr adjon neki és nekik örök nyugodalmat. Aki esetleg nem tudja, Forgács Tiborról van szó, és azokra is gondoltam, akik talán alapító tagok is voltak, de már nincsenek közöttünk, vagy ha nem is voltak alapító tagok, de így is jelenlétükkel sokat emeltek az ünnepségeinken. István bácsi – O'sváth István – és akikre konkrétan nem emlékszem, nyilván rájuk is kell gondolnunk. Így teljes az ünnepünk, és az ünnep – rendszerint azt mondjuk a kerek évfordulóra, hogy „jubileum”. Eredetileg a jubileum kifejezés az Ószövetségben található, mégpedig az 50. esztendő volt a jubileumi év, amit az Istennek szenteltek. És innen származik egyébként maga a kifejezés, 'jovel' – tülök. Ezt jelenti, ezt fűjták meg a 49. esztendőnek a végén és ezzel indították el az évet. Azzal együtt, hogy természetesen a jubileumi esztendő mindig az Istennek szánt időszak volt. Mi is sokat köszönhetünk azoknak, akik fáradoztak ennek az Egyesületnek meglétéért, azoknak, akik jelenlétükkel egyáltalán akarták, hogy itt legyen ez az egyesület, és miközben az embereknek megköszönjük, mi sem természetesebb, hogy jubileum lévén, az Istennek is hálát adunk azért, hogy vagyunk és azért, hogy itt lehetünk. A jubileumhoz hozzá tartozik az öröm. Az örömmnek a kifejezése az ujjongás és természetesen a terített asztal is. Ez is mindig az ün-

neplés megnyilvánulása, az ember szeretné kifejezni az örömét, és abban mindig van egy jó értelemben vett pazarlás is. Tessék megnézni egy lakodalmat, vagy bármi ilyesmit, ahol jókedv van, ahol ünneplés van, ott mindig van egyfajta pazarlás, egyfajta bőség is. Igen, ez is hozzá tartozik a jubileumhoz. És miközben ünnepeljük önmagunkat, hálát adunk a Jóistennek.

Ezekkel a gondolatokkal szerettem volna fölvezetni a mai esténket. Gondolkodtam azon, hogy egyáltalán én miről beszéljek. Rita elnök asszony elkövetett egy 'hibát', amikor azt írta meghívó levelében, hogy időkorlát nélkül. Nahát, ez nálam, – akik engem ismernek, hogy milyen szószátyár vagyok – igen veszélyes kifejezés. De mégis azt gondolom, hogy olyan sok embert hívtunk már, híreségeket, fontos embereket, jó gondolatokat halottunk az elmúlt évek folyamán, de ritkán volt szó Morus Tamásról. Ne tessenek megjedni, én nem életrajzi adatokat akarok itt felsorolni, hanem sokkal inkább valami olyasmire szeretném felhívni a figyelmet, vagy elmélni rajta – talán ez a jobb szó – hogy mit jelent ma Morus Tamás. Adatot nem is fogok mondani, csak a végén két évszámot. Semmi többet.

Morus szent Tamás, a kis Tamás, nem is tudunk semmit a gyermek éveiről. Valahol Londonban éltek, azt tudjuk, hogy a Tej utcában laktak Londonban. Édesapja pedig bíró volt a királyi udvarban. Mi sem természetesebb, hogy azt akarta, hogy az ő fia is hasonló hivatást kövessen. A fiú engedelmeskedett és nagyon érdekes, viszonyuk egy meleg viszony – ami már-már úgy tűnik, mintha elveszne a mi korunkban. Érdemes Morus szent Tamástól ezt is megtanulnunk. Már kancellár volt Morus Tamás, amikor a westminsteri nagy előadóteremben, térden állva kérte apjától az áldást. Tessenek meggondolni, egy felnőtt férfi, komoly beosztásban, aki ott térdel az édesapja előtt és áldását kéri, és ezt nem egy alkalommal tette ott a westminsteri jogi előadóteremben. Ma már elképzelhetetlen volna. Csak a viszonyokat mondom, hogy mennyire bensőséges volt az apa és a fiú kapcsolata, és túl a bensőségességen, ott volt a hatalmas tisztelet.

Az édesapa természetesen gondoskodott arról, hogy fia jó nevelést kapjon, ezért a kicsiny gyermek először latin tanult, mégpedig nem akárhol, és ez azért fontos, mert ez meghatározza az egész életét. Egy olyan kolostorban, amit úgy hívunk, hogy 'Karthausi' kolostor. Sokan ismerik a karthauziak életét, bezárkózott élet, meditatív élet: a karthauziak azt a fogadalmat teszik, hogy nem is beszélgetnek, még egymással sem. Egyes egyedül csak az Istennek szentelik életüket, önállóan foglalkozással a kertjükben növényeket természetnek, gyümölcsöt, gyógynövényeket, ezeket eladják és ebből tarják fenn magukat. Ezek a zárkózott életű karthauzi szerzetesek példát adtak a kereszténységben és nem középszerű példát. Nagyon fontos, hogy az a fiatalember, – és ez ma is igaz – a serdülőfiú milyen példát lát. Nem az az érdekes, hogy példát mutatunk, vagy nem mutatunk, – ez teljesen természetes – példát mutatnunk kell. De milyen példát mutatunk!? Mert egyformán ragad a középszerű, de ragad az emelkedett példa is. Nos, Tamás ilyen példákat látott. Emelkedett példát a karthauzi szerzeteseknél. Később az édesapa gondoskodott – nyilván a latin tanulás önmagába véve kevés – fia további képzéséről is, és John Morton bíboros, Canterbury érsekéhez adta, aki a király kancellárja volt, itt tanult tovább. Nagyon érdekes, hogy a bíboros házába Anglia legfőbb férfiai voltak bejáratosak, s a fiatalember figyelte a beszélgetéseiket, amikor politikáról volt szó. Maga a bíboros is egyszer egy alkalommal azt mondja, hogy „ebből az ifjúból egykor rendkívüli férfi lesz, aki megéli, megtapasztalja”. Itt látta meg Tamás a nagyúri világot, és tapasztalta meg, hogy hogyan csinálják Angliában a politikát.

Természetesen a képzés nem fejeződött be ezzel, a kor leghíresebb egyetemére az oxfordi egyetemre került, hogy tovább képezze magát. Hatalmas tudásszomj volt ebben a fiatalemberben, és azért, hogy a kor leghíresebb egyetemére került, rendkívül nagy műveltségre tett szert. Végül is ügyvéd lett, és egy alkalommal, majd később, így panaszkodott a vejének: „Szinte egész nap ügyfeleimmel

kell foglalkoznom a városban, és kedvtelésemmre – tudniillik a tanulmányokra – semmi időm sem marad.” Ugyanis egy roppant lelkiismeretes ügyvéd volt, és ennek a híre hamar elterjedt. Ő maga írja megint csak a vejenek, „Fiam, bármiként alakul is a világban, ezt az egyet őszintén kijelenthetem neked, ha a felek tőlem az igazságot várják, és egyik oldalon Atyám állna, a másikon az ördög, és az Ő ügye lenne igaz, az ördög javára döntenék.” Morus Tamás pártatlansága és bölcsessége hamarosan fogalomná vált, ő pedig ezáltal legendás hírűvé.

Lépek egyet az életében, – hiszen mondtam, hogy nem akarom az egész életrajzát elmondani. Mi volt jellemző Angliára és egész Európára? A humanizmus. Nyilvánvalóan Morus Szent Tamást sem kerülte el a humanizmus gondolatrendszere, gondolatvilága. Rotterdami Erasmus – nagy humanista – Őt tisztelhetette többek között egyik barátjának.

Mi is a humanizmus? A középkor skolasztikája, – amit Aquinói Szt. Tamás neve fémjelez – megrekedt. Szórszálhasogató, gyümölcstelen viták parttalanul folytak, sehova sem vezettek. Nem tudott már igazában utat mutatni. Lejárt a skolasztika korszaka, ez az igazság. És ekkor lépett be a humanizmus, ami azt mondja: Lépjünk vissza az antik világba és a jelszó: „Platón”, illetve az újplatonizmus. Őket olvasták. Morus Tamás abban különbözött a kor humanistától, hogy nem vetette el a kereszténység szellemiségét. Mert azáltal, hogy a humanisták éppen az antik világhoz, a görög világhoz nyúltak vissza, nagyon sokszor – hogy mondják ezt? – hogy a mosdóvízzel kiöntjük a gyereket is. Szóval ez történt nagyon sok esetben. Morus Tamás egy keresztény humanizmust valósított meg, és nem csak ő, hanem ott Angliában a humanizmus állott keresztény alapokon. Számára fontos volt Aquinói Szt. Tamás. Ismerte a műveit, és természetesen innen – mert Aquinói Szent Tamás nagyon sok ihletet is merített a kereszténység bölcsőjéből is, az egyházatyák írásából, Irénusz, Szent Ágoston, sorolhatnám tovább, – már csak egy nagyon kicsit kellett visszalépni, hogy az alapokhoz nyúljon vissza, és Tamás ezt is megtette: ez pedig a Szentírás.

Olvasta, fejből tudta az Újszövetséget, könnyen idézte Pál leveleit, és ebből merítette az erőt. Ez azért fontos, mert egyrészt, mint a karthauzi szerzetesek, – ugye említettem – mi az ami meghatározza az életünket, személyiségünket? A karthauzi szerzeteseknek a jelleme, a rendíthetlensége. Abba a kolostorba a korszak nem nagyon tudott beférkőzni, ők mentek a maguk útján, becsülettel, tisztességgel, Istenre figyelve. Ez az egyik, ami nagyon fontos volt, már egészen kicsi korától. Most, amikor így már felnőtté kezdett válni, ott volt a Szentírás és a Szentírás mellett az imádság, az egyházatyák ismerete. Ez az, ami Morus Szent Tamás jellemét és az egyéniségét alakította, és John Morton – a nagyon híres bíboros érsek, majd pedig az oxfordi egyetem, ahol nem csak a tudást akarták átadni – nyilván azt is átadták -hanem nevelték is azokat, akik ott jelen voltak.

Így hát Morus Tamás úgynevezett keresztény humanizmust valósított meg. Ez egy picinyként megint a korunkra útmutató lehetne, mert ma is beszélünk humanizmusról, csak az én igazi nagy problémám az, hogy a ma humanizmusa megreked a tízparancsolatnak a 4-től a 10. parancsolatáig. Kimarad az első három. Az a része a tízparancsolatnak, amely az Isten és az ember viszonyát óhajtja rendezni. Így aztán marad, mert nem lehet kidobni – valamilyen fundamentum nélkül – a humanizmus, de látjuk, ez a típusú humanizmus nagyon is embertelen. Játsszom a szavakkal, nagyon is embertelenné tud válni, ha hiányzik belőle az Isten, az alap, hiányzik belőle, a gyökér.

Morus Szent Tamás a Szentírás mellett a természetet Isten másik könyvének tekintette. A szemlélődés és vezeklés iránti erős hajlam töltötte el. Csak érdekességeket mondok: ruhája alatt mindig szőringet viselt, amit Margit lánya mosott ki időnként, deszkán aludt, feje alatt fatuskó volt, alvását 4-5 órára korlátozta. Anglia második legnagyobb embere, lordkancellár, nyilván ha kilépett, kilépett a maga Mercédeszével – a kornak a Mercedesére gondolok most – de a háttérben egy roppant szerényen élő valaki, aki számára fontos volt Isten és fontosak voltak mindazok, akikért élt.

Morus Tamás húszas éveiben járt, amikor megnősült. Ez is nagyon érdekes. Essexben ismerkedett meg Colt magisterrel, akinek három leánya volt. Nyilván, amikor a magisztert meglátogatta, akkor mindig találkozott a lányokkal is. Neki a középső, nagyon kedves, bájos arcú szép leányka tetszett, őt szerette volna elvenni feleségül. És mégsem őt vette el. Gondolkodott: „Mit fog szólni a nővére?” Talán szégyellni is fogja, hogy esetleg öléltte a húga meny férjhez. Így aztán nem a középsőt, – aki tetszett neki – hanem a legidősebb leányt vette el feleségül. A hölgy még csak 17 éves volt, amikor megesküdtek. Férje óhajára Jane – mert így hívták -, megtanult lanton játszani. Ugyanis Morus Tamás nagyon szerette a zenét, azt mondja, hogy amit az emberi szó nem tud kifejezni, azt éppen a zenének a dallamvilágán keresztül érezhet meg az ember. Nos, megtanult lanton játszani. Ötévi házasságuk után – három kislányt szült egyébként – fia születésekor meghalt. Ez súlyos csapás volt Morus Tamás számára, sírkövére ezt a gyöngéd, szeretetteljes nevet véste: „Morus asszonykája”. Ez volt a sírkövén, nem Jane 'nem tudom kicsoda', hanem Morus asszonykája. Nyilvánvalóan a gyermekeinek, a négy gyermeknek a neveléséről is gondolkodott, gondoskodott. Nem csak fia képzését szorgalmazta, mert szerinte a lányok számára is fontos az állapotukhoz méltó képzés. Egyenlő joggal tanulhat férfi és nő – mondja ezt a XVI. században – jóval megelőzte a korát, hiszen csak a következő századokban vált lehetővé, hogy egy nő beteheti a lábát az egyetemre.

Morus Tamás mindenképpen azt kívánta, hogy gyermekei tanulják meg a lényegeset megkülönböztetni a lényegtelenről. És azt gondolom, megint csak ez a fontos. Ma beleveszünk a sok információ halmazába. Megtanítani gyermekeinket a lényegesnek a lényegtelenről való megkülönböztetésére – azt hiszem ez a legfontosabb. Minden adatot pillanatokon belül az interneten meg lehet találni. Könyvtárak garmadája, lexikonok, ott vannak az adatok. Talán nem is biztos, hogy nekünk mindig, mindent tudni kell. De a lényegeset a lényegtelenről megkülönböztetni nagyon-nagyon fontos. Morus Tamás ebben is utat mutat éppen a mai korunknak.

Ifjú nejeinek korai halála megint nehéz helyzetbe hozta Tamást. És ezt kevesen tudják, hogy elhatározta, hogy másodszor is megnősül. Még aznap, – és ez nagyon fontos – Jane halála napján késő éjszaka elment egy paphoz, hogy engedélyt kérjen, hogy az előzetes kihirdetés mellőzésével tudjon házasságot kötni. Négy héttel Jane halála után házasságra lépett Alice Middleton, nálánál 6 évvel idősebb özvegyvel. Megint kihagyok részleteket Morus Szent Tamás életéből, mert azt ígértem nem életrajzot fogok mondani.

Boleyn Anna. Egy szép napon Boleyn Anna betáncolt Anglia történelmébe és könnyelmű lépésének beláthatatlan következményei lettek. Döntés született. Nemrégiben voltam Zebegényben, ahol Trianoni emlékműsor volt és Trianonra emlékeztünk, és akkor a végén én szólaltam fel, és akkor is éppen erről beszéltem, a döntésről. De akkor ott Trianonban 1920. június 4-én döntés született. Minden döntésnek következményei vannak. A politikai életben épp úgy, mint Boleyn Anna és VIII. Henrik életében, de a mi döntéseinknek, a legkisebb döntéseinknek is következményei vannak. Sokszor beláthatatlan következményei. Ezért nem mindegy, hogy hogyan döntünk.

Lám itt van egy döntés. Így mondtam, egy szép napon Boleyn Anna betáncolt Anglia történelmébe és könnyelmű lépésének beláthatatlan következményei lettek. A 15 éves, feketeszemű kislány – gyönyörű kislány volt – Elsajátította Franciaországban azt a módot, hogyan fejtse ki vonzóerejét. És nagyon ügyesen leplezte a hatalomvágyát. Henrik, Anglia királya fülig szerelmes volt bele úgy, hogy miközben kacérokodott – és most finoman fejeztem ki magamat – Anna nővérevel, Máriával, ugyanakkor még ott volt a kapcsolata Katalinnal, Aragóniai Katalinnal. Hát ezt valahogy meg kellett oldania, végül is ebből egy érzelmi zűrzavar lett.

Henriknek döntenie kellett, és érzelmi zavarodottságában – ezt nem tudom másképpen kifejezni – rosszul döntött. És érdekes módon hogyan akarta megjátszani ezt az egész ügyet? Henriknek érzel-

mi zavarodottságában egyszerre lelkiismereti kételyei támadtak. Hogy vajon Katalinnal megkötött házassága nem bűnös viszony-e? Nem bűnös házasság ez? És még előszedte – mert hát a Szentírásból is mindenre lehet pro- és kontra érveket találni, – a Szentírást is, megtalálta azt a mondatot, hogy „Nem szabad – többek között keresztelő Szent János is ezzel fenyegette Heródest, miután a testvérének a feleségével élt – a testvérednek a feleségét elvenned, és bűnös viszonyt folytatni vele, mert ezzel megszegyened a te testvéredet.” És akkor azt mondja a király, hogy minden bizonnal azért bünteti őt az Isten, és azért nem született trónörökös, azaz fiúgyermek, mert bűnös házasságban él. Csakhogy érzelmi zavarodottságában egy dolgot felejtett el ez a szegény király, VIII. Henrik, azt felejtette el, hogy Heródiás esetében még élő testvéréről volt szó, hogy elhappolta – bocsánat – annak feleségét. Egyébként az Ószövetség meg kifejezetten nem hogy tiltaná, hanem még meg is erősíti törvénnyel azt, hogy amennyiben meghal a testvér, akkor a következő testvér köteles elvenni az özvegyet. Az Úrjézus elé egy képtelen példát is állítottak a farizeusok és szaduceusok a feltámadás kérdésével kapcsolatban. Köteles elvenni annak az özvegyét, márpedig Katalin özvegy volt. Tehát semmiféle bűnös jogviszony nem volt. A pápával szerette volna érvényteleníttetni a házasságát. Csak halkan súgom meg, ez a reneszánsz ideje is, VI. Sándor ideje – csak azért mert ő ismerik leginkább. A reneszánszban még ha hajlamosak is lettek volna a pápák a házasságát érvényteleníteni, valami miatt nem tehették meg. A francia király miatt, akivel rokonságban állt Aragóniai Katalin. Félték a politikai nehézségek miatt, ezért aztán nem érvénytelenítették. De hát ő megtette, amit meg kellett tennie, elvette Boleyn Annát feleségül.

Ebben a dicstelen szoknya históriában egy említésre méltó tényező volt, ez pedig Morus Tamás lelkiismerete. És ez megint csak nagyon fontos a mi korunkra nézve, a lelkiismeret szava, ha az a lelkiismeret ép és egészséges. Ha élő lelkiismeretről van szó, mert sajnos a lelkiismeretünket ki tudjuk égetni. És ha nagyon-nagyon nézzük és nagyon-nagyon belenézünk a kor kísértés vonalába, akkor bizony hajlamosak vagyunk arra, hogy a lelkiismeretünket kiélessük, lazává tegyük. Morusnak nem ilyen volt a lelkiismerete. Lemondott lordkancellári tisztségéről. Leköszönt az arany nyakláncról, letette a király elé és lemondott. Mert egyszerűen nem volt hajlandó így lordkancellár maradni. Henrik nőül vette Boleyn Annát, az ő kis Boleyn Annáját, az esküvőt titokban végezték el. Boleyn Anna elérte célját, Anglia királynéja lett, a király és neje elfeledkezett a legegyszerűbb igazságról, hogy senki sem építheti fel boldogságát más ember boldogtalansága árán, mert előbb-utóbb visszaüt és megbosszulja magát. Én nem lehetek boldog más ember boldogtalansága árán. Aki így próbálja, csak idő kérdése, hogy kőkeményen vissza is üt, jól ismerjük ezt a történelemben.

Néhány hónap multán nagy pompával magát a menyegzőt is megtartották, amire meghívták Morus Tamást is. Morus Tamás nem ment el a menyegzőre, de Henrik ezt zokon vette. Morus Tamás azért nem ment el, mert úgy érezte, hogy a jelenlétével szentesítené Aragóniai Katalin elválasztását. Távol maradt. És ekkor VIII. Henrik – aki barátjának tekintette Morus Tamást, lordkancellárját – szeretete gyűlöletté vált. Mondjam így, szeretet-gyűlölet komplexus? És ez ma is nagyon gyakori. Hogy egy szeretet egyik pillanatról a másikra át tud csapni gyűlöletbe, és ha így gyűlölünk valakit, annak beláthatatlan következményei vannak a mindennapi életünkben is.

Ettől kezdve VIII. Henrik aztán kicsinyes bosszúvágygal üldözte Morus Tamást. Boleyn Anna pedig szerelmeskedés közben kicsalta férjétől azt az ígéretet, hogy Fisher János érseket, püspököt és Morus Tamást kivégezteti. Nem akármikor, szerelmeskedés közepette. Megint csak a Heródiás Salome tánca, megigézta táncával Heródest, akkor kérte a hölgy Keresztelő János fejét. Nem érezte magát biztonságban ez az újkori, XVI. századbeli Heródiás, nevezzük nevén, Boleyn Anna, nem érezte magát biztonságban addig amíg Fisher János püspök él, amíg Morus Tamás él. És ezért követelte ő is ennek a két tiszta férfúnak a fejét.

Ekkor kezdődött a szomorú színjáték. ... Tévedés lenne azt gondolni, hogy Morus Tamásnak olyan könnyű volt a lelkiismeretét érvényre juttatni, a lelkiismeret szavának engedelmeskedni. Nagyon sokat vívódott. És amikor pedig küldtek érte, hogy most még egy lehetősége van, az esküt letenni, akkor beült a bárkába. Elkísérte őt a veje, – a veje, aki később megírta Morus Tamás életrajzát – azt írja: „egy ideig csöndben, szomorúan ültünk a bárkában, míg végül a fülemhez hajolva, halkan mondta: – Roper, fiam, hálát adok az Úrnak, a csatát megnyertem!” A lelkiismeretére hallgatott, az győzedelmeskedett. Miután újfent megtagadta az esküt, a Towerba zárták, fogsága 1534 áprilisától 1535 júliusáig tartott. Szegényes fény a fűthetetlen helységben, a rendes ágyeműt megtagadták tőle, mint az akkori többi fogoly, egy kis rakás szalmán feküdt. Fázott, – főleg télen – vesebántalmái felerősödtek, reumás fájdalmak kínozták. Az élelem elégtelen volt, lesóványodott, gondozatlansága, ápolatlan szakállán is megmutatkozott. Nyilván a királynak az volt a szándéka, hogy külsejében is megalázza, ha belsejében nem tudta megtörni. Mert nem tudta megtörni. Hogy még inkább kínozzák, még íróeszközeit is elvették tőle. Ezt írja abban az időben: „Valójában fogságomat tekintem a legnagyobb kegynek, amelyet a király velem szemben gyakorolt, sőt nekem úgy tűnik, Isten gyermekké tett, ölbéli, édes gyermekévé választott.”

Kedves Testvérek! Nem véletlenül jellemeztem, hogy milyen körülmények között volt fogoly, és ilyen körülmények között is így írt Istenről. Becézgeti, ölébe veszi, mint gyermeket. Azt hiszem, igen mély és nagyszerű jellemre vall. Hangzott el valaha is ilyen nagyszerű mondás fogoly ajkáról, sőtét cellában? Ha karthauziak voltak az életének a kezdetén, – akkor azt is tudnunk kell, hogy itt, az élete végén is karthauziak voltak. Ugyanis nem csak Fisher János, nem csak Morus Tamás tagadták meg az esküt, hanem a karthauziak sem engedték be a korszellemet: míg sok pap és sok püspök igyekezett versengve behódolni a király előtt, ugyanakkor a karthauzi szerzetesek ezt nem tették meg. És éppen ezért ők is a Towerbe kerültek és örömujjongással mentek a kivégző eszköz felé. És Tamásban itt az élete végén pontosan az ő énekük, egyenes gerincük, a kitartásuk, a hősiességük növelte az erőt. Morus Tamás az egyházi egységnek a vértanúja egyébként. Erejét intenzív imaélet és a túlvilágba vetett örvendező reménye magyarázza meg. Morus Tamás és a király, VIII. Henriik között lejátszódó dráma egyenlőtlen küzdelem volt, a lelkiismeret és a hatalom állt egymással szemben. A két pólus között elkerülhetetlen volt az összeütközés. A lelkiismeretlen király külsőleg legyőzte ugyan, de valójában mégis Tamás győzedelmeskedett.

Ennyit szerettem volna elmondani Morus Szent Tamás életéről.

Gondolom az időm lejárt, tudnék még róla mit mondani, de azt hiszem fölösleges, hiszen úgy is ismerjük az anekdotákat is, és amik megtörténtek. Annyit még, hogy a szakállát félrehajtotta, miközben a bakó lesújtott rá. És az a kancellár, aki sürgette az ő kivégzését, néhány év múlva követte Őt. Négyyszer kellett a bakónak lesújtania arra a kancellárra aki Morus Tamást követte ebben a pozícióban. De nem ezt akartam mondani, hanem azt, miközben a kivégzés történt, VIII. Henrik szeretett feleségével, Boleyn Annával sakkozott. S amikor hírül vitték neki, hogy Morus Tamást kivégezték, akkor lesöpörte a bábukat a sakkasztalról és azt vágta Boleyn Anna szemébe: „Ezt te tetted!”. Innentől kezdve a lelkiismerete soha nem tudta feldolgozni, nyilván kereste a bűnbakot, kereste Boleyn Annában, egyre többször komoly megjegyzéseket tett szeretett felesége felé, míg egy alkalommal zenészek társaságában Boleyn Anna kicsúfolta a királyt, aztán a király kivégeztette. És mint egy eszelóst vitték oda a hóhérhoz, végül is Boleyn Annát is kivégezték.

Többet nem mondok, bocsánat. Számunkra a legfontosabb, hogy lelkiismeret döntött, az igazi győzelmet Morus Tamás aratta. Köszönöm szépen a türelmüket.”

A plébános úr után az elnökünk szólította meg a megjelent vendégeket, s rövid interjúban ki-ki elmondta, mit jelent számára a Morus, hogyan alakult a kapcsolata velünk, s mit üzen a szervezetnek. Meghallgattuk első elnökünk Irányosy-Knoblach Miksát, a koncertjeink állandó művészeti vezetőjét, Héra András tanár urat, másik korábbi elnökünket, Kováts Jenőt, képviselőnket, Junghausz Rajmundot, végül Engelbrecht László előadóművészt, akivel a Versmondó Maratonok alkalmával fűztük szorosra az együttműködést, s akit azonmód verselésre is kértünk. László örömmel teljesítette a kérésünket, előre kiosztott verslistáról lehetett verset kérni, s ő művészién tolmácsolta Arany, Petőfi, József Attila műveit.

Bár úgy éreztük, hogy akármennyi időt el tudnánk így tölteni, a verselésnek koccintás vetett véget, majd a személyes beszélgetések vették át a terepet a finom, elmaradhatatlan sütemények társaságában. Ez az este sem okozott csalódást számunkra, meghitt körben, jó hangulatban ünnepeltük magunkat.

ZARÁNDOKLATAINK, KIRÁNDULÁSOK

„Egyesületünk a Szent Gellért Plébániával közösen tavasszal is megszervezte a zárandoklattal egybekötött kirándulást. Úticél az őrségi tájegység, Velemér – Óriszentpéter – Szentgotthárd – Körmen. Időpont: május 25. szombat.

Amikor a *Gellértésítő* áprilisi számában megjelent a hirdetés, a jelentkezők száma szinte egy hét alatt meghaladta az 50 főt és még mindig újabb- és újabb testvérek jelentkeztek. Alajos atya senkit nem akart elutasítani, ezért úgy döntött, hogy két autóbust rendel. Örömmel tapasztaltuk, hogy a fiatalabb korosztályból is többen érezték késztetést, hogy részt vegyenek a zárandokúton.

Május 25-én, szombaton 5.45-kor indult az autóbusz Órmezőről a Szent Gellért templom elé, hogy az ott várakozók egy része is fel tudjon szállni Kovács Ferenc diakónussal együtt, a másik autóbusz egyenesen a Szent Gellért Plébánia elé ment. Lelki vezetőnk ezúttal is Alajos atya volt, az összes résztvevőnk 94 fő volt.

Az autóbuszon kiosztottuk a Hozsanna énekeskönyveket, valamint Alajos atya által készített zárandok-füzeteket. Amikor kiértünk az autópályára, közösen imádkoztunk. Rövid szünet után jött a meglepetés, vetítés következett Velemér rövid történetéről és a Szentháromság templomról. Így a zárandokfüzetben lévő gyönyörű képek mellett, élő szóval is hallhattuk első állomásunk történetét. A vetítés után reggeli szünet következett, majd elimádkoztunk a Szentolvasót a Világosság titkaival. Velemér: Magyarország egyik legkülönlegesebb temploma a Szentháromság tiszteletére szentelt, egyhajós, nyugati tornyos, a nyolcszög három oldalával záródó szentéllyel ellátott, kőből és téglából épült, keletelt veleméri katolikus templom, ami a mostani falu déli végében található Papréten emelkedik.

Velemér 10 falu központja volt az Árpád-kor elején. A templom vagy elődjének építését még Szent István rendelte el. Építésének idejét nem ismerjük: először egy 1360-ban kelt oklevélben említik. Freskóit 1377-78-ban Aquila János festette, aki a szentély északi falán önarcképét és művésznevét is megörökítette. A reformáció idején, 1560 körül a freskókat lemeszelték. Az 1800-as évek második felében egy tűzvész oltóvíze megrongálta a freskókat. A templom sokáig tető nélkül állt, hajójában fák nőttek. 1863-ban Rómer Flóris régész, művészettörténész az épületet rémes állapotban találta, de az épület arányai és a festmények megragadták, minden befolyását latba vetve elérte, hogy a szombathelyi egyházmegye fedesse be az épületet. 1940-től a templomot és a freskókat több alkalommal restaurálták (utoljára 2003-ban). A kis templom – tetőzete kivételével – az eredetinek

megfelelően őrzi az 1300-as évek végén megteremtett képét és lenyűgöző, bensőséges hangulatát. A veleméri templomot nem pontosan keletelték, hanem úgy, hogy a Szentháromság vasárnapján keleti nap első sugara a Szentháromság szentély boltozatán lévő jelképére essen. Az építők és a freskót készítő Aquila János ezen kívül figyeltek a napfordulóra is. Csodálatos volt a filmen látni, hogy a napforduló idején a templom különböző részeit hogyan járja át a fény. A templom egyterű, téglalap alaprajzú hajójához alacsonyabb, szögletesen záródó, boltozott szentély csatlakozik, a szentély tengelyét egy résablak, déli falát egy kerek ablak töri át. A hajót három résablak világítja meg. Ezeknek belül is van rézsúja, ami a fény terelésére szolgál. A rézsú és az ablakok aszimmetrikusak. Az aszimmetria célja a fény útjának szabályozása: mindent pontosan akkor világítson meg, amikor annak ideje van. A templomot egykor árok és sánc övezte.

Mielőtt elhagytuk a templomot, közösen elénekeltük a „Jöjj Szentlélek Úristen” szenténeket. Autóbuszokra szálltunk és elindultunk zárandokutunk következő állomására, Óriszentpéterre. Az Órség központjaként számon tartott Óriszentpéter Magyarországon egyedülálló szeres település, kilenc szerből áll (Városszer, Baksaszer, Alszer, Kovácsszer, Siskaszer, Templomszer, Keserűszer, Égesszer, Galambszer). Dombra épült házcsoportjai, a szerek, évszázadok óta különös hangulatot kölcsönöznek a településnek. Óriszentpéter hét dombra épült. Az első települési emlékek a római korból származnak. Mindenesetre a hadak útján, nem túl biztonságos helyen fekvő térség egyik központi helye már a kezdetektől Óriszentpéter volt. Ezt neve is mutatja, hiszen tipikusan olyan

név, amit templommal rendelkező települések viseltek. A templom megléte (1200-tól vitathatatlán) ugyanis arról árulkodik, hogy az államalapítás utáni időkben már korán kiemelkedett a szomszédok sorából Óriszentpéter.

A szentmisét az Óriszentpéteri Szent Péter templomban mutatta be Alajos atya. A prédikáció a Szentháromságról szólt, amelynek megünneplésére külön vasárnapot szentelünk. (Idén: május 26.)

A szentmise végén meghallgattuk a templom rövid történetét.

A templomot elhagyva felszálltunk az autóbuszokra és elindultunk Szalafőre. A nagy létszámra tekintettel két idegenvezető várt ránk, hogy bemutassa a falu történetét és nevezetességeit.

Szalafő hét halmon épült 4 km hosszú, a helyiek által Szalának nevezett patak két partjának lejtőin, illetve a források által közrefogott dombok peremein elhelyezkedő, ún. „szeres település”, amelynek mindegyik dombja egy-egy „szer”: Alsószer, Csörgőszer, Felsőszer, Gyöngyösszer, Papszer, Templomszer, Pityerszer. A falu őrzi a honfoglalás kori településszerkezetet. A falu legfontosabb nevezetessége a többszázadnyi hagyományokat őrző településszerkezet megőrzésére és bemutatására létrejött Pityerszeri Népi Műemlékegyüttes, ahol három porta épületein, berendezési tárgyain keresztül pillanthattunk be az egykori őrségi ember mindennapjaiba. Nevét valószínűleg attól a pityer nevű madártól kapta, amely itt nagyobb tömegben tartózkodott. Az épületek eredeti környezetükben állnak. Nevezetességei az ún. „kerített ház”, mely a hagyományos őrségi népi építéssel jellegzetes példája, és az emeletes kástu, amely az országban csak itt található. A kástu mellett látható az úgynevezett tóka, amelyet az itatóvíz gyűjtésére és tárolására ástak. Ha a szükség úgy kívánta, vizét főzésre is felhasználták. A faluban vásár volt, ezért az idegenforgalmi séta után mi is bekapcsolódtunk a vásári forgatagba, hangulatba.

Ezt követően felszálltunk az autóbuszra, hogy elmenjünk Brenner János emlékkápolnájába, amely Rábakethely és Zsida között azon a helyen áll, ahol őt megölték. Brenner János az 1956-os forradalmat követő egyházüldözés vértanúja. A kápolnát a rendszerváltás után építették. A harang oldalára jelmondatát írták: „Az istenszeretőknek minden a javukra válik”. A kápolnában Alajos atya ismertette Brenner János életét, halálának körülményeit. Sírhelye a szombathelyi szalézi templom kriptájában van. Boldoggá avatási eljárása 1999-ben kezdődött meg. 2008. július 31.-én az eljárás első, egyházmegyei vizsgálati szakasza véget ért. Közösen imádkoztunk boldoggá avatásáért, majd elénekeltük a „Vértanúknak Királynője...” kezdetű szent éneket.

Végül elindultunk zarándokutunk utolsó állomására: Körmendre. A Batthyány-Strattmann László tiszteletére épült emlékkápolnában a plébános atya várt minket. Ismertette a „szegények orvosának” tisztelt Batthyány-Strattmann László életét, munkásságát. Megemlékeztünk boldoggá avatásának 10. évfordulójáról, majd elénekeltük az „Isten hazánkért térdelünk elődbe...” kezdetű szent éneket.

6 óratájban az autóbuszok elindultak Budapest felé. Amikor kiértünk az autópályára, hálaadásként a szép és lelki adományokban gazdag útért hálát adtunk mennyei Atyánknak. Budapesthez közeledve Alajos atya megköszönte a buszvezető nyugodt, pontos vezetését. Megköszönte nekünk is, hogy évről-évre töretlen lelkesedéssel várjuk és veszünk részt a zarándoklattal egybekötött kirándulásokon. Nélkülünk ezeket nem tudná megvalósítani.

Mi is megköszöntük Alajos atyának a sok fáradsággal járó út megszervezését, lebonyolítását. Külön köszönjük a szépen kivitelezett és nagyon sok és pontos információt tartalmazó zarándokfüzetet. Kértük Isten áldását további munkájára. Reméljük, hogy Isten segítségével még sok ilyen szép úton vehetünk részt.

Lukácsa Gézáné

2013. október 19-én az Órmezői Morus Szent Tamás Egyesület és a Kelenföldi Szent Gellért Plébánia közösen, kirándulással egybekötött zarándoklatot szervezett.

Úti cél: Kaposvár – Somogyvár.

Az autóbusz Órmezőről 6.30, a Plébánia elől 7 órakor indult. Gyönyörű, napsütéses őszi időnk volt. Az autóbuszban Alajos atya kiosztotta a programot tartalmazó füzeteket.

Amikor kiértünk az autópályára imádkoztunk.

Alajos atya megemlékezett arról, hogy a Szent István-bazilika előtti téren ma avatják boldoggá Sándor István vértanút, szalézi szerzetest, aki 1914-ben született Szolnokon. A szalézi rendbe 1936-ban lépett be laikus testvérként. 1940-49 között nyomdászként dolgozott. A szalézi nyomdában. Lakhelye és működésének legfőbb tere a rend újpesti székhelye, a Clarisseum, a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet volt. 1950. tavaszán betiltották a rendek működését, de Sándor István továbbra is találkozott a fiatalokkal, kirándulásokat, összejöveteleket szervezett, hittant tanított. 1952. júliusában társaival együtt letartóztatták, kötél általi halálra ítélték, s az ítéletet 1953. június 8.-án végrehajtották.

Kaposvárra, „Somogyország fővárosára” 10.30-kor érkeztünk, ahol az ünnepi szentmisét kaposvári Nagyboldogasszony-székesegyházban Alajos atya tartotta. Lukács evangéliumából a 12,8-12. szakaszt olvasta fel, amely így kezdődik: „Aki megvall engem az emberek előtt, azt az Emberfia is megvallja Isten angyalai előtt...” Ez az evangéliumi rész szorosan kapcsolódik Sándor István boldoggá avatásához. Adjunk hálát a Mindenható Atyaistennek, hogy Szent Imrével együtt az ifjúság védőszentje lett Sándor István. Imádkozzunk hozzá és kérjük az Ő segítségét.

A szentmise után városnézés következett. Közösen bementünk a kaposvári múzeumba, ahol a város története, népművészete volt látható. Nagy Imre miniszterelnök a város szülöttje volt, az ő emlékére is berendeztek egy kis helyet. Sétáltunk a Fő utcán és a Kossuth Lajos téren, ahol szép épületeket láttunk. Pl: a klasszicista stílusban épült vármegyeházat. Itt van Vaszary János festőművész szülőháza is. A romantikus stílus legszebb középületei közé tartozik a zárda, ma Katolikus Gimnázium és püspöki hivatal. Megnéztük a Rippl-Rónai emlékházat. A Római Villában lakott a magyar festészet kiemelkedő alakja. A szobák a művész saját bútoraival és 80 képével kerültek berendezésre, hűen tükrözve az eredeti állapotokat. Ez a látogatás nagy élmény volt számunkra.

Tovább utaztunk az egykori bencés apátság területére, Somogyvárra.

A hagyomány szerint a szlavóniai hadjáratból hazatérő Szent László király a Várhegy alatt elvonulva fogadalmat tett, hogy itt bencés rendi apátságot alapít. Az 1091-ből származó alapítólevélben a király a franciaországi Saint Gilesből származó bencés rendi szerzeteseknek adományozta a várdomb délkeleti részén felépített, és Szent Egyednek szentelt hatalmas templomot és az apátságot, sőt saját temetkezési helyét is ezt a szent helyet, a Kapuvárhegyet jelölte meg. Az impozáns somogyvári romokat 1991-ben nyitották meg a látogatók előtt. 1983-ban nemzeti történelmi helyé nyilvánították Somogyvárt. Szent László király sírjánál elénekeltük az „Isten hazánkért...” és a Boldogasszony édes” szent éneket, majd elhelyeztük a magunkkal hozott koszorút.

17 órakor felszálltunk az autóbuszra és Budapestre indultunk. Útközben hálát adtunk a szép napért, rózsafüzért imádkoztunk és közben szent éneket énekeltünk.

Az út végén Alajos atya megköszönte az autóbusz vezetőjének a vezetését, nekünk pedig, hogy részt vettünk ezen a kirándulással egybekötött zarándoklaton. Mi is megköszöntük Alajos atyának a szervezéssel, vezetéssel és a szép zarándoklat füzet elkészítésével kapcsolatos munkáját. Isten segítségével tavasszal újra megyünk.

Lukácsa Gézáné

ŐRMEZŐ ÜNNEPE

A 2013-ban szeptember 21-én volt Őrmező Ünnepe, ez is 12. alkalommal. Az idén a tavaly bevált „Adományvásár” volt az egyik programunk a krumpisipogácsás beszélgetés mellé. Ennek lényege, hogy ki-ki elhozhatta adománynak szánt kisebb tárgyait, amelyeket mi elárvereztünk 200 forintos kikiáltási áron, s ez folyamatosan zajlott egész nap.

Ha már ismétlünk, akkor a Kossuth Lajos Gyermekotthon sem maradhat ki a megemlékezésből, az idén is sütöttek lángost, amit játékosnysági céllal eladtak, majd a befolyt bevételt az egyesületünkön keresztül az őrmezőieknek ajánlották föl Nagyon szép megtapasztalása az „Adni öröm” élményének, s a gyermekek is érezhették mit is jelent ez, s hogy ők is hasznosak lehetnek mások számára, nem csak kapnak, hanem adni is tudnak!

Köszönjük szépen Dóka Rita igazgató asszonynak, nevelőtársainak és nem utolsósorban a gyermekeknek az adományt, amit a karácsonyi szeretetsomagjaink alapanyagának beszerzésére fordítottunk.

A KARITÁSZ ÉS A PLÉBÁNIA HÍREI

II. 9-én részt vettünk a farsangi bálon, belépőként süteményt vittünk.

V. 25-én két busszal indultunk a kirándulással egybekötött zárandoklatra, Őrségbe.

VII. 28-án búcsúztattuk Lak Gábor atyát, akit Erdő Péter bíboros úr a Pestszentlőrinci templomba helyeztet át. Isten áldása kísérelje lelkipásztori munkáját.

VIII. 1-én Ádám Miklós ez évben felszentelt atyát helyezte a Bíboros úr templomunkba.

IX. 22-én részt vettünk a Szent Gellért búcsún. Az előkészítő munkában és a süteménysütésben is részt vettünk.

X. 19-én ismét kirándulással egybekötött zárandoklaton vettünk részt. Úti cél: Kaposvár-Somogyvár.

XI. 24-én az időseket, egyedül álló testvéreink részére szervezett „Erzsébet-napi” vendéglátás előkészítésében és lebonyolításában is segítkeztünk. A megszentelt Erzsébet kenyér értékesítését is megszerveztük.

XII. hónapban Advent első hetében bekapcsolódunk az „1 millió gyertya” értékesítésébe.

Ezen kívül az Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület szervezésében minden vasárnap, Újévkor és karácsonykor az Őrmezői Közösségi Házban reggel 8 órakor szentmisét mutattak be a plébánia lelkeszei. Ez a szolgálat a lakótelepen élő időseket, nehezen közlekedők lelki igényét elégíti ki, rendszeresen részt vesz mintegy 80-100 ember.

SZENT GELLÉRT ÜNNEPE

A 2001-ben felállított kopjafa talapzatán elhelyezett márványtábla hirdeti: „Gellért püspök 1046. szeptember 24-én, mártírhalálának napján itt vonult át a pesti révhez András herceg fogadására.”. Jó, hogy van egy középkori emlékünkhöz egy szentről itt a modern kor lakótelepén. Egy szent ürrög, hogy összejöhessünk minden ősszel, s megemlékezzünk egy emblemikus, a mai kor számára is rengeteg példát elénk állító szerzetesről, püspökről, remetéről, tanítóról.

2013. szeptember 24-én délelőtt a Menyecske utcai Általános Iskola kertjében gyűltünk össze, mindenki ott volt, aki rendszeres résztvevője ennek a megemlékezésnek. Az eseményt az iskolások műsora, majd a házigazda igazgatóasszony Újkériné Diviák Mária szavai nyitották meg, Forgács Alajos római katolikus plébános úr ismét elsősorban a gyermekeket szólította meg rövid tanításában, amelyet a Miatyánk közös imádságával zárt.

Végezetül a helyi civil szervezetek, – köztük az egyesületünk is – az óvoda és az iskola képviselői megkoszorúzták az emlékoszlopot.

SIKEREINK

Az idén harmadik alkalommal rendezték meg az Újbudai Senior Ki mit tud? című tehetségkutató vetélkedőt. A megmérettetésen számos műfajban lehetett indulni, ebben az évben már kreatív művészeti kategóriákat is meghirdettek, olyanokat, mint például fotóművészet, festészet, népművészet, kerámia, stb. Ezek között volt a Hímzés-textil kategória, amelybe benevezett egyik társunk, Koszter Józsefné, Edit, aki csodálatos kézimunkáival – többek között a szentmisékhez is készített oltárterítővel – kápráztatott el minket. Mint most kiderült, nem véletlenül találtuk a munkáit oly szépeknek: első díjat nyert! Szeretettel gratulálunk, büszkék vagyunk rá! Edit az alábbi pár sorban foglalta össze a döntő eseményeit:

”2013. november 10-én 15 órakor- a Kongresszusi Központ Bartók termében – kezdetét vette az Újbudai Kulturális Intézet által hirdetett Újbudai Senior Ki mit tud? Fesztivál.

14 óra után már csak a hátsó sorokban volt hely a nagy érdeklődés miatt. Az aulában szép kiállítás fogadta az érkezőket: festmények, kerámiák, ékszerek, textilek, az eseményen a senior alkotók munkáiból rendezett kiállítást is megnyitották. A tömegben csodaszép színfoltként jelentek meg a különböző táncsoportok: szalontánc szólisták, néptáncosok.

A maratoni hosszúságú galát dr. Hoffmann Tamás polgármester úr, a kiállítást pedig dr. Molnár László alpolgármester nyitotta meg. A zsűri tagjai ismert művészek: Pitti Katalin, Perényi Eszter, Novák Ferenc, Stoller Antal, Lőte Attila Bilicsi Erzsébet és Benkő László. Hát jó 'nehéz dolguk' volt! Nem tudom érdemben részletezni az egyes műsorszámokat, mert nehéz kiemelni valakit! Szívemnek sok-sok kedves előadás volt, s végtelen öröm, hogy idősen is derűs, igazán komoly teljesítményt láttunk, hallottunk. A felidőben tartott szünetben zajlott a kreatív alkotók díjazása, s a végén – az éjszakába hajlóan- az előadóművészeké.

Hosszú, de élménydús gála volt!”

KÜLSŐ KAPCSOLATAINK

Ismét szeretnénk köszönetet mondani az Őrmezői Közösségi Ház vezetőjének és csapatának, hogy helyet adnak programjainknak, a szabadtéri rendezvényeinkhez is biztosítják a technikai hátteret, s minden vasárnap teret adnak a szentmiséknek. Köszönet érte a Közösségi Ház valamennyi munkatársának.

FORRÁSAINK, PÁLYÁZATOK

A tavalyi évi 1%-os adófelajánlás alacsony volt, s már akkor elhatároztuk, hogy ezen mindenképp változtatnunk kell, ezért sokkal jobban odafigyeltünk a kampány során. Tudjuk, hogy közvetlen célcsoportunk nyugdíjas, és családtagjaik között is sokan vannak, akik nem rendelkeznek személyi jövedelemadóval, így más stratégiát kellett választani. Személyes hangú levelet írtunk azoknak a támogatóknak, vagy tagjaink barátainak, akiktől erre a figyelmességre számíthatunk. Emellett minden rendezvényünkön jobban kampányoltunk, felhívtuk a figyelmet kis cédulák osztogatásával, és a facebook oldalunkon is ilyen felhívást tettünk közzé. Úgy tűnik, ennek meglelt az eredménye, összesen 208.526 forintot utalt át az adóhatóság októberben a számlánkra.

A kampányunknak kellemes mellékhatása, hogy voltak, akik az 1%-ukat ugyan nem a Morushoz irányították, de a számlánkra történő befizetéssel kisebb-nagyobb összegekkel támogattak minket,

valamint a rendezvényeinken elhelyezett felhívások hatására adakoztak. Ezen a módon 86.300 forinttal gazdagodott a költségvetésünk.

A pályázatok terén hasonló volt a helyzet a korábbiakhoz képest, A Nemzeti Együttműködési Alap ismét csak várólistára helyezte a Morust, viszont Újbuda Önkormányzata több címen is támogatására méltónak találta szervezetünket. Igaz, ezek a pályázatok utófinanszírozást nyújtanak, így meg kellett előlegezni a működésre, az autóbuzos kirándulásra és a jelen beszámolóban a nyomdaköltségéhez nyújtott összeget, de nagy öröm lesz, amikor pár hónapon belül az egész, összesen 325.000 Ft támogatást a bankszámlánkon tudhatjuk.

A tavalyi akciót megismételte a Kossuth Lajos Gyermekotthon, Őrmező Ünnepe a jótékonyági süteményeinek bevételét nekünk ajánlotta fel, hogy a karácsonyi szeretetsomogajaink fedezetét egészítsük ki vele (26.660 Ft). Az ugyancsak itt rendezett saját adományvásárunk bevétele 14.650 Ft volt. Ezt ősszel még az Erzsébet napi Erzsébet-kenyér bevételünk további 10.000 forinttal egészítette ki.

Jövőre, 2014-ben dől majd el, hogy mindezzel a bevétellel, a másoknak nyújtott támogatásokkal és a bevonzott célcsoport méretével vajon ismét elnyerjük-e a közhasznúsági fokozatot, amelyet 2000. óta tudhatunk magunkénak. Nyugodt lelkiismerettel nézünk ez elé a megmérettetés elé, mi megtettük, amit megtehettünk. A többi a jogi ítések dolga.

Köszönjük mindazoknak, akik adományukkal vagy 1%-os adóforintjaik irányításával az Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesületet támogatták, s kérjük, hogy továbbra is tartsanak ki mellettünk.

Adószámunk: 18056824-1-43

Végül, de cseppet sem utolsó sorban egy nem pénzbeli támogatásról is be szeretnénk számolni. A Béres Alapítvány ismét befogadta pályázatunkat, és 65 db 100ml-es Béres cseppel támogatta pártfogoltjainkat. A cseppet novemberben osztottuk szét azok között az idős emberek között, akik

erre igényt tartottak. Hálásan köszönjük az ő nevükben is ezt a nemes gesztust a Béres Alapítványnak, és személy szerint Béres Klára asszonynak!

KARITATÍV TEVÉKENYSÉG

Több éve támogatjuk a szerény körülmények között élő Mihályko Tamás máréfalvai, jelenleg 6. osztályos kisfiú tanulását, a Csaba testvér által szervezett napköziben való ellátásához járulunk hozzá havi 5.000 forinttal. A miseközösség tagjai közül 15 fő önkéntesen összeadva további havi 5.000 forintot juttat Dénes Attilának, Tamás kis társának.

Saját hagyományainknak megfelelően őrmezői társainkat ismét támogattuk, húsvétkor (50) és karácsonykor (50), hasznos, tartós élelmiszerekből álló szeretetsomogot készítettünk és hordtunk szét a rászoruló családoknak és idős, egyedülálló lakótársainknak.

Idén is részt veszünk a 'Gyűjtsen egy csillagot' akcióban, hogy a mi adományaink se hiányozzanak a szegények megsegítésére összegyűjtött összegből. A gyertyák árusítása december hónap elején, az adventi időszakban zajlott.

Idén is tettünk javaslatot Újbuda képviselőtestületének, hogy kiket szeretnénk támogatásban részesíteni a karácsony előtti egyszeri támogatáskor. Ezúttal 71 nevet adtunk le, reméljük, hogy szándékunk célba talált.

ÖNKÉNTESEINK

Az idei és a megelőző 19 év programjai nem jöhettek volna létre dolgozó, a közösségért tenni akaró emberek nélkül. A Morus tagjai önkéntesek, fizetség nélkül végzik kitaró munkájukat. Berendezik a termet, szorgoskodnak a rendezvényeken, süteményt sütnek, bevásárolnak és szeretetsomogokat állítanak össze, hordanak ki, időseket gondoznak, pályázatot és elszámolást írnak, előkészítik a könyvelést, postára mennek, kapcsolatot tartanak, facebook-ot és honlapot szerkesztenek, beszámolót írnak, intézik az ügyeket, s még felsorolni is nehéz, mi minden hasznosat tesznek a közösség érdekében. Köszönjük áldozatos munkájukat, további kitartást, az örömmel végzett munka jó érzését, és jó egészséget kívánunk nekik!

ZÁRSZÓ

A 21. évünkbe léptünk. A tavalyi beszámoló bevezetőjében azt a kérdést tettük föl: „Vajon felkészültünk a 20. évforduló méltó megünneplésére?” Erre a kérdésre igyekeztünk méltó választ adni egész évben és az előző oldalakon.

Így összeszededgetve, leírva ismét egy szép, tartalmas évnek tűnik. Megőriztünk mindent, kiszámíthatóan működünk, szolgáltatunk, támogattunk, jelen voltunk Őrmező életében. Mindeközben arra is figyeltünk, hogy meg-megálljunk, visszatekintsünk és együtt ünnepeljünk az őrmezői emberekkel. Büszké vagyunk magunkra, hogy képesek vagyunk érdeklődést kelteni, programokat szervezni, támogatókat vonzani, a hagyományokat és a minőséget megőrizni, közösséget építeni. Egyszerűen szeretetet sugározni.

Makrainé Tóth Rita, elnök

Őrmezői Morus Szent Tamás Egyesület

morus@omszte.hu

www.omszte.hu

http://www.facebook.com/morusszenttamaseszesulet

A hálás közönség

Önkéntesek – Lukácsa Zsuzsa

Adománygyűjtés

Ünnepi pillanat

Koszorúzás előtt

Önkéntesek a szünetben – akik nélkül nem megy

Készül a dokumentáció

Vendég a háznál

Koszorúzás Szent Gellért kopjafájánál